

Fremsat den 27. oktober 2021 af Justitsministeren (Nick Hækkerup)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om ændring af kriminallov for Grønland og retsplejelov for Grønland

(Ophævelse af ophørsklausul for foranstaltninger til at forebygge og inddæmme smitte med covid-19 m.v.)

§ 1

I lov nr. 1056 af 30. juni 2020 om ændring af kriminallov for Grønland og retsplejelov for Grønland (Foranstaltninger til at forebygge og inddæmme smitte med covid-19 m.v.) foretages følgende ændring:

1. § 4, stk. 2, ophæves.

§ 2

Loven træder i kraft den 30. december 2021.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Gældende ret
 - 2.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Klima- og miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Folketinget vedtog den 25. juni 2020 lov nr. 1056 af 30. juni 2020 om ændring af kriminallov for Grønland og retsplejelov for Grønland (Foranstaltninger til at forebygge og inddæmme smitte med covid-19 m.v.).

Formålet med loven var at overføre epidemilovens § 12 d, stk. 3, som den var affattet, da lovforslaget blev fremsat og vedtaget i Folketinget, til Grønland på navnlig kriminallovens og retsplejelovens område. Herved sikredes det, at myndighederne i Grønland på Justitsministeriets område, f.eks. kriminalforsorgen, havde de nødvendige redskaber til at forebygge og modvirke yderligere udbredelse af covid-19 mest muligt. Samtidig sikredes det, at der skete en harmonisering af lovgivningen for Grønland, således at de tiltag, der kan indføres i medfør af lovens bemyndigelse, kan følge de tiltag, som iværksættes af Grønlands Selvstyre i medfør af den grønlandske epidemilovgivning.

Det følger af lovens § 4, stk. 2, at § 264 a i kriminallov for Grønland, som affattet ved lovens § 1, nr. 1, og § 707 a i retsplejelov for Grønland, som affattet ved lovens § 2, nr. 1, samt lovens § 3 ophæves den 31. december 2021.

Denne ophørs klausul indebærer, at justitsministeren fra den 31. december 2021 ikke længere kan fastsætte regler om bl.a. fravigelse af forpligtelser for det offentlige og privates rettigheder over for det offentlige fastsat i eller i medfør af kriminalloven, retsplejeloven og lov nr. 1718 af 27. december 2018 om lov om ændring af retsplejelov for Grønland og

kriminallov for Grønland (Anbringelse af forvaringsdømte m.v.) for bl.a. at forebygge alment farlige sygdomme.

Det er Justitsministeriets vurdering, at rigsmyndighederne i Grønland også fremadrettet bør være rustet til og have de nødvendige redskaber til at forebygge og modvirke udbredelsen af covid-19 og andre alment farlige sygdomme i Grønland mest muligt.

Det foreslås derfor at ophæve ophørs klausulen, således at justitsministeren også efter den 31. december 2021 kan fastsætte regler om bl.a. fravigelse af forpligtelser for det offentlige og privates rettigheder over for det offentlige fastsat i eller i medfør af kriminalloven, retsplejeloven og lov nr. 1718 af 27. december 2018 om lov om ændring af retsplejelov for Grønland og kriminallov for Grønland (Anbringelse af forvaringsdømte m.v.) for bl.a. at forebygge alment farlige sygdomme.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Gældende ret

Lov nr. 1056 af 30. juni 2020 om ændring af kriminallov for Grønland og retsplejelov for Grønland (Foranstaltninger til at forebygge og inddæmme smitte med covid-19 m.v.) trådte i kraft den 1. juli 2020.

Det følger af lovens § 1, nr. 1, at justitsministeren i medfør af kriminallovens § 264 a kan fastsætte regler om fravigelse af forpligtelser for det offentlige og privates rettigheder over for det offentlige fastsat i kriminalloven, i medfør af

kriminalloven eller i afgørelser truffet af det offentlige i medfør af kriminalloven for bl.a. at forebygge alment farlige sygdomme.

Det følger videre af lovens § 2, nr. 1, at justitsministeren i medfør af retsplejelovens § 707 a, stk. 1, kan fastsætte regler om fravigelse af forpligtelser for det offentlige og privates rettigheder over for det offentlige fastsat i retsplejeloven, i medfør af retsplejeloven eller i afgørelser truffet af det offentlige i medfør af retsplejeloven for bl.a. at forebygge alment farlige sygdomme. Det bemærkes dog, at der i medfør af retsplejelovens § 707 a, stk. 2, ikke kan fastsættes regler om den dømmende magts udøvelse, jf. grundlovens § 61, 1. pkt.

Det følger endelig af lovens § 3, at justitsministeren kan fastsætte regler om fravigelse af forpligtelser for det offentlige og privates rettigheder over for det offentlige fastsat i § 4 i lov nr. 1718 af 27. december 2018 om ændring af retsplejelov for Grønland og kriminallov for Grønland, i medfør af § 4 i lov nr. 1718 af 27. december 2018 eller i afgørelser truffet af det offentlige i medfør af § 4 i lov nr. 1718 af 27. december 2018 for bl.a. at forebygge alment farlige sygdomme.

Ifølge bestemmelserne kan fravigelse kun ske i tre nærmere angivne tilfælde.

Det drejer sig for det første om tilfælde, hvor fravigelse er nødvendig for at forebygge eller inddæmme udbredelse af en alment farlig sygdom her i riget.

For det andet drejer det sig om tilfælde, hvor fravigelse er påkrævet som følge af tiltag til at forebygge eller inddæmme udbredelsen af en alment farlig sygdom her i riget, og de pågældende forpligtelser og rettigheder i den sammenhæng må anses for at være af mere underordnet betydning.

For det tredje drejer det sig om tilfælde, hvor opfyldelse af de pågældende forpligtelser og rettigheder bliver umulig eller uforholdsmæssigt vanskelig som følge af foranstaltninger, som har været nødvendige for at forebygge eller inddæmme udbredelse af en alment farlig sygdom her i riget.

Selv om loven tager sigte på situationen med covid-19, kan bestemmelserne også anvendes i forhold til andre alment farlige sygdomme.

Justitsministeren har i medfør af de ovenfor nævnte bemyndigelsesbestemmelser udstedt bekendtgørelse nr. 1174 af 30. juni 2020 og bekendtgørelse nr. 863 af 10. maj 2021 om forebyggelse og inddæmmelse af udbredelse af covid-19 på Kriminalforsorgen i Grønlands område.

Kriminalforsorgen i Grønland kan bl.a. i medfør af bekendtgørelsen helt eller delvist afskære indsattes ret til fællesskab og besøg m.v., hvis dette er nødvendigt f.eks. for at forebygge eller inddæmme udbredelse af covid-19 i kriminalforsorgens institutioner.

Kriminalforsorgen i Grønland kan endvidere afskære overførsel og tilbageførsel af forvaringsdømte, hvis dette er nødvendigt for at forebygge eller inddæmme udbredelse af covid-19 i kriminalforsorgens institutioner i Grønland eller Danmark, hvis det er påkrævet som følge af tiltag til at forebygge eller inddæmme udbredelsen af covid-19 i kriminalforsorgens institutioner i Grønland eller Danmark, og overførsel eller tilbageførsel af forvaringsdømte i den sammenhæng må anses for at være af mere underordnet betydning, eller hvis gennemførelse af overførsel eller tilbageførsel af forvaringsdømte bliver umulig eller uforholdsmæssig vanskelig som følge af foranstaltninger, som har været nødvendige for at forebygge eller inddæmme udbredelse af covid-19 i Grønland eller Danmark.

Justitsministerens udnyttelse af bemyndigelsen til at udstede en bekendtgørelse indebærer ikke i sig selv et indgreb i den enkeltes rettigheder eller fravigelse af det offentlige forpligtelser. En udnyttelse af bemyndigelsen har alene til formål at tilvejebringe det fornødne grundlag for, at myndighederne i Grønland på Justitsministeriets område får de nødvendige redskaber – f.eks. muligheden for at afskære indsattes ret til besøg – med henblik på at kunne forebygge og modvirke udbredelse af covid-19 mest muligt.

Kriminalforsorgen i Grønland har oplyst, at kriminalforsorgen i et enkelt tilfælde har anvendt hjemmelsgrundlaget i bekendtgørelse nr. 1174 af 30. juni 2020 om forebyggelse og inddæmmelse af udbredelse af covid-19 på Kriminalforsorgen i Grønlands område. I medfør af bekendtgørelsens § 21, stk. 1, besluttede man således på grund af selvstyrets nedlukning af indrejse til Grønland, at udskyde en planlagt overførsel af en grønlandsk forvaringsdømt, som var anbragt i Herstedvester Fængsel i Danmark. Den pågældende skulle ultimo januar 2021 have været overført til forvaringsafdelingen i Anstalten i Nuuk i medfør af reglerne i § 4, stk. 1, i lov nr. 1718 af 27. december 2018 om ændring af retsplejelov for Grønland og kriminallov for Grønland (Anbringelse af forvaringsdømte m.v.) og bekendtgørelse nr. 747 af 1. juli 2019 om overførsel til forvaringsafdeling eller åben afdeling under Kriminalforsorgen i Grønland af personer, der efter kriminalloven er dømt eller overført til anbringelse i forvaring i Danmark m.v. Den pågældende er efterfølgende blevet overført til Anstalten i Nuuk. Derudover har Kriminalforsorgen i Grønland ved to lejligheder anvendt hjemmelsgrundlaget i bekendtgørelse nr. 863 af 10. maj 2021 på grund af smittespredning, herunder ved et tilfælde i Sisimiut, Aasiaat og Qaqortoq og ved et andet tilfælde i Nuuk, til midlertidigt at begrænse besøg og udgang i de pågældende byers anstalter med henblik på at forebygge og inddæmme smit-

tespredning i kriminalforsorgens anstalter. Dette er sket i forbindelse med restriktioner indført af Naalakkersuisut i de pågældende byer.

Justitsministeriets myndigheder i Grønland har ikke herudover benyttet sig af det angivne hjemmelsgrundlag, og det er derfor ikke muligt at foretage en egentlig vurdering af bestemmelsernes anvendelse, effekter og konsekvenser for retssikkerheden, som det i lov nr. 1056 af 30. juni 2020 er forudsat at skulle foretages i tilfælde af forlængelse eller ophævelse af ophørsklausele. Kriminalforsorgen har imidlertid oplyst, at det fortsat er kriminalforsorgens vurdering, at det er vigtigt og nødvendigt, at kriminalforsorgen i Grønland også efter den 31. december 2021 har mulighed for at forebygge og inddæmme smitte med covid-19 og andre alment farlige sygdomme i Grønland på samme vis som hidtil.

2.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Baggrunden for lov nr. 1056 af 30. juni 2020 var, at regeringen ønskede at sikre, at rigsmyndighederne i Grønland er rustet til og har de nødvendige redskaber til at forebygge og modvirke udbredelse af covid-19 i Grønland mest muligt.

Baggrunden for, at loven ophæves den 31. december 2021, er lovens sammenhæng med Inatsisartutlov nr. 1 af 1. april 2020 om ændring af landstingsforordning om civile foranstaltninger mod smitsomme sygdomme, der tillige ophæves den 31. december 2021. Naalakkersuisut har imidlertid oplyst, at der arbejdes på et forslag til ny epidemilov, der skal erstatte den nuværende lov, når den ophæves den 31. december 2021, og at en sådan lov vil tage udgangspunkt i epidemiloven (lov nr. 285 om epidemier m.v. af 27. februar 2021). Loven forventes således at indeholde mulighed for at iværksætte tiltag i det grønlandske samfund, der minder om de tiltag, som kan iværksættes i medfør af den gældende Inatsisartutlov.

Det kan ikke udelukkes, at det også i forbindelse med håndteringen af covid-19 eller andre alment farlige sygdomme efter den 31. december 2021 vil være nødvendigt at fravige regler i lovgivningen i Grønland på Justitsministeriets område for at forebygge eller inddæmme udbredelsen af sygdom.

Det er på den baggrund Justitsministeriets vurdering, at de oprindelige formål med lov nr. 1056 af 30. juni 2020 fortsat gør sig gældende. Det er således vigtigt at sikre, at myndighederne i Grønland på Justitsministeriets område, f.eks. kriminalforsorgen, fortsat har de nødvendige redskaber til at forebygge og modvirke yderligere udbredelse af covid-19 eller andre alment farlige sygdomme mest muligt, ligesom det fortsat er vigtigt at sikre, at der hos myndighederne i Grønland på Justitsministeriets område er mulighed for at følge de tiltag, som iværksættes af Grønlands Selvstyre i

medfør af den grønlandske epidemilovgivning for bl.a. at forebygge udbredelse af en alment farlig sygdom.

Det er således Justitsministeriets opfattelse, at lovgivningen i Grønland på Justitsministeriets område, der skal supplere den grønlandske epidemilov, bør være udformet, så den er bedst muligt i harmoni med den grønlandske ordening, idet formålet bl.a. er at følge de tiltag, som iværksættes af Grønlands Selvstyre. Det er samtidig Justitsministeriets opfattelse, at det er vigtigt at sikre, at ministeriets lovgivning vedvarende er i kraft, så der i alle tilfælde er mulighed for at iværksætte nødvendige tiltag.

Idet det ikke ved udarbejdelse af nærværende lovforslag har været udarbejdet et forslag til ny epidemilov for Grønland, og idet det således ikke har været muligt at tilpasse lovforslaget den kommende grønlandske lovgivning, er der taget udgangspunkt i epidemiloven. Som det også fremgår ovenfor i pkt. 1, var formålet med lov nr. 1056 af 30. juni 2020 at overføre den dagældende epidemilovs § 12 d, stk. 3, til Grønland på navnlig kriminallovens og retsplejelovens område. Da epidemiloven indeholder en bestemmelse i § 56, der med enkelte justeringer og præciseringer viderefører den dagældende § 12 d, stk. 3, finder Justitsministeriet, at der i lovgivningen for Grønland på Justitsministeriets område skal tages udgangspunkt i de bestemmelser, som blev indført ved lov nr. 1056 af 30. juni 2020.

§ 56 i epidemiloven indeholder i forhold til de bestemmelser, der i medfør af lov nr. 1056 af 30. juni 2020 blev indført for Grønland, den præcisering, at de regler, der kan fastsættes om fravigelse af forpligtelser for det offentlige og privates rettigheder over for det offentlige, kan gælde for hele eller dele af landet. Idet udnyttelse af bemyndigelsen til at udstede en bekendtgørelse som nævnt ovenfor i pkt. 2.1 ikke i sig selv indebærer et indgreb i den enkeltes rettigheder eller fravigelse af det offentlige forpligtelser, men alene har til formål at tilvejebringe det fornødne grundlag for, at myndighederne i Grønland på Justitsministeriets område får de nødvendige redskaber for at kunne forebygge og modvirke udbredelse af en alment farlig sygdom mest muligt, er det forudsat, at denne mulighed kun vil blive anvendt i det omfang, det er nødvendigt, og dermed kun i de dele af Grønland, hvor det er nødvendigt. Det fremgår således af bemærkningerne til kriminallovens § 264 a, retsplejelovens § 707 a og § 3 i lov nr. 1056 af 30. juni 2020, at indgreb vil forfølge vægtige hensyn til den offentlige sundhed, herunder hensynet til at forebygge eller inddæmme smitte med alment farlige sygdomme her i riget, og ikke vil gå videre, end hvad der er nødvendigt for at varetage dette hensyn. Det forudsættes i den forbindelse navnlig, at indgrebene alene vil blive fastsat i det omfang og den tidsmæssige udstrækning m.v., som efter en konkret vurdering er nødvendig for at beskytte hensynet til den offentlige sundhed, jf. Folketingstidende 2019-2020, A, L 192 som fremsat, side 7-9. Hertil kommer, at der ikke er noget til hinder for efter lov nr. 1056

af 30. juni 2020 at udstede en bekendtgørelse, der kun gælder for visse dele af Grønland. Virkningen af lovgivningen kan således begrænses til dele af Grønland. Justitsministeriet finder på den baggrund samt i en situation, hvor det præcise indhold af den kommende epidemilov for Grønland ikke kendes, ikke på nuværende tidspunkt grundlag for at ændre bemyndigelserne i lov nr. 1056 af 30. juni 2020, således at det udtrykkeligt fremgår, at reglerne kan fastsættes for hele eller dele af Grønland.

§ 56 i epidemiloven indeholder i forhold til de bestemmelser, der i medfør af lov nr. 1056 af 30. juni 2020 blev indført for Grønland, endvidere den justering, at det er en betingelse for anvendelse af bemyndigelserne, at der er tale om en samfundskritisk sygdom. Ved en samfundskritisk sygdom forstås en alment farlig sygdom, hvis udbredelse medfører eller risikerer at medføre alvorlige forstyrrelser af vigtige samfundsfunktions. Kategoriseringen af en sygdom som samfundskritisk afhænger ikke alene af sundhedsfaglige vurderinger af sygdommen, men også af politiske vurderinger af sygdommens samfundsmæssige konsekvenser. I den forbindelse bemærkes det, at covid-19 pr. 10. september ikke længere er klassificeret som en samfundskritisk sygdom, og derfor kan § 56 på nuværende tidspunkt ikke anvendes i Danmark.

Justeringen af § 56 i forhold til kravet om samfundskritisk sygdom skal ses i lyset af, at det er en betingelse for udmøntning af bemyndigelsen i bestemmelsen, at der foreligger en indstilling fra Epidemikommisionen om, hvorvidt der bør fastsættes regler efter bestemmelsen, og at Epidemikommisionen, inden den afgiver indstilling, har inddraget andre særligt sagkyndige. Samtidig er bemyndigelsesbestemmelsen omfattet af en ordning for parlamentarisk kontrol, hvorefter vedkommende minister som udgangspunkt skal forelægge indholdet af de regler, som ønskes udstedt, for Folketingets Epidemiudvalg, sammen med indstillingen fra Epidemikommisionen. Skal reglerne udstedes, må Folketingets Epidemiudvalg ikke udtale sig imod reglernes udstedelse.

Justitsministeriet har sammen med Naalakkersuisut overvejet, om der bør indføres en tilsvarende proces i Grønland, herunder med indstilling fra Epidemikommisionen samt parlamentarisk kontrol i form af forelæggelse af udkast til bekendtgørelser for et udvalg, som Inatsisartut har nedsat. Naalakkersuisut har i den forbindelse oplyst, at det er uafklaret, om det grønlandske forslag til ny epidemilov vil indeholde en ordning med en lignende parlamentarisk kontrol. Naalakkersuisut har i forlængelse heraf oplyst, at det ikke umiddelbart findes hensigtsmæssigt, at der er krav om en sådan proces i lovgivningen for Grønland på Justitsministeriets område. Dette skyldes, at udstedelse af bekendtgørelser, der udelukkende gælder for Grønland, i medfør af selvstyrelovens § 18, stk. 2, skal afvente en udtalelse fra selvstyret. Denne bestemmelse sikrer således en politisk

proces i Grønland, og det afhænger af de interne beslutninger i Grønland, hvordan denne proces tilrettelægges. Der er således mulighed for, at Grønland tilrettelægger den politiske proces, som Grønland måtte ønske, herunder med eventuel høring af Epidemikommisionen og forelæggelse for et udvalg i Inatsisartut. Der ses endvidere ikke på nuværende tidspunkt, hvor det ikke vides, om begrebet ”samfundskritiske sygdomme” overføres til den nye grønlandske epidemilov at være behov eller grundlag for, at bemyndigelsesbestemmelserne efter lov nr. 1056 af 30. juni 2020 indsnævres til kun at omfatte samfundskritiske sygdomme. Det bemærkes i den forbindelse, at bemyndigelsesbestemmelserne bl.a. tilsigter at skabe mulighed for, at myndighederne i Grønland på Justitsministeriets område kan følge de tiltag, som iværksættes af Grønlands Selvstyre i medfør af den grønlandske epidemilovgivning. En indsnævring af, hvilke sygdomme bestemmelsen kan anvendes i forhold til, ses ikke at være nødvendig for at sikre politisk kontrol med anvendelsen af bemyndigelsesbestemmelsen. Baggrunden herfor er, at udstedelse af en bekendtgørelse som nævnt ovenfor skal afvente Grønlands Selvstyres udtalelse. Grønlands Selvstyre har i den forbindelse mulighed for at udtale sig imod, at der skal udstedes en bekendtgørelse i forhold til en sygdom, som der efter politisk beslutning i Grønland ikke iværksættes tiltag imod, fordi sygdommen eventuelt ikke betragtes som samfundskritisk.

På den baggrund finder Justitsministeriet ikke på nuværende tidspunkt, hvor det nærmere indhold af den nye grønlandske epidemilov endnu ikke kendes, grundlag for at justere bemyndigelsesbestemmelserne i lov nr. 1056 af 30. juni 2020, og det er således Justitsministeriets opfattelse, at bestemmelserne skal forblive i kraft uændret. Det bemærkes i den forbindelse, at Justitsministeriet – hvis der på et senere tidspunkt i lyset af den nye grønlandske epidemilov viser sig behov for justering af bemyndigelserne – straks vil tage initiativ hertil, med henblik på at det sikres, at bemyndigelserne harmonerer med reglerne i den grønlandske epidemilov.

Det foreslås derfor alene at ophæve ophørsklausulen i § 4, stk. 2, i lov nr. 1056 af 30. juni 2020. Det bemærkes, at bemyndigelsesbestemmelserne i givet fald vil gælde, indtil loven ophæves ved en ny lov. Det bemærkes i den forbindelse, at ophørsklausulen i den gældende lovgivning hænger sammen med en tilsvarende ophørsklausul i både dansk og grønlandsk epidemilovgivning begrundet i hastelovgivning relateret til situationen med spredning af covid-19. Naalakkersuisut har oplyst, at det er forventningen, at forslaget til ny epidemilov for Grønland ikke vil indeholde en ophørsklausul.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget har ingen økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget giver mulighed for, at justitsministeren efter den 31. december 2021 kan fastsætte regler om fravigelse af forpligtelser for det offentlige og privates rettigheder over for det offentlige på navnlig kriminalloven og retsplejelovens område for bl.a. at forebygge alment farlige sygdomme. Derved kan lovforslaget have visse administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klima- og miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klima- eller miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 26. januar 2021 til den 16. februar 2021 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Danske Advokater, Den Danske Dommerforening, Det Grønlandske Hus, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Foreningen af Offentlige Anklagere, Forsvarerforeningen i Grønland, Fængselsforbundet, Grønlands Landsret, Grønlands Politiforening, Grønlandske Advokater, Grønlands Råd for Menneskerettigheder, Institut for Menneskerettigheder, Kredsdommerforeningen, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen KRIM, Landsforsvareren for Grønland, Politiforbundet i Danmark, Retspolitisk Forening, Retten i Grønland, Rigsadvokaten og Rigspolitiet.

Det bemærkes, at der i forhold til den udgave af lovforslaget, der er forelagt selvstyret til udtalelse, er foretaget faktuelle/redaktionelle opdateringer i bemærkningerne, som er nødvendiggjort af, at lovforslaget blev udarbejdet i vinteren 2021. Der er ikke foretaget indholdsmæssige ændringer i lovforslaget.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Lovforslaget kan have visse administrative konsekvenser for borgerne.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det følger af § 4, stk. 1, i lov nr. 1056 af 30. juni 2020, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.

Det følger videre af lovens § 4, stk. 2, at § 264 a i kriminallov for Grønland, som affattet ved lovens § 1, nr. 1, og § 707 a i retsplejelov for Grønland, som affattet ved lovens § 2, nr. 1, samt lovens § 3 ophæves den 31. december 2021, medmindre Folketinget – efter udtalelse fra Grønlands Selv-

styre – forinden har vedtaget at forlænge gyldigheden af de nævnte bestemmelser.

Det foreslås at ophæve ophørsklausulen, således at ændringerne af kriminallov for Grønland og retsplejelov for Grønland samt § 3 i lov nr. 1056 af 30. juni 2020 forbliver i kraft efter den 31. december 2021.

Dette indebærer, at bemyndigelserne i lov nr. 1056 af 30. juni 2020 for justitsministeren til at fastsætte regler om bl.a. fravigelse af forpligtelser for det offentlige og privates rettigheder over for det offentlige fastsat i eller i medfør af kriminalloven, retsplejeloven og lov nr. 1718 af 27. december 2018 om lov om ændring af retsplejelov for Grønland og

kriminallov for Grønland (Anbringelse af forvaringsdømte m.v.) for bl.a. at forebygge alment farlige sygdomme også kan anvendes efter den 31. december 2021.

Til § 2

Ophørsklausulen i § 4, stk. 2, i lov nr. 1056 af 30. juni 2020 har virkning fra den 31. december 2021. Den foreslåede ophævelse af ophørsklausulen bør derfor ske inden dette tidspunkt.

Det foreslås derfor, at loven træder i kraft den 30. december 2021.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 1**

I lov nr. 1056 af 30. juni 2020 om ændring af kriminallov for Grønland og retsplejelov for Grønland (Foranstaltninger til at forebygge og inddæmme smitte med covid-19 m.v.) foretages følgende ændring:

§ 4. ---

Stk. 2. § 264 a i kriminallov for Grønland som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, og kapitel 54 a i retsplejelov for Grønland som affattet ved denne lovs § 2, nr. 1, samt denne lovs § 3 ophæves den 31. december 2021.

1. § 4, *stk. 2*, ophæves.